

Hovedændringsforslaget. — Den ærede Ord- fører har Ordet.

Ordføreren: Ved denne Paragraph, der angaaer Udgiftsbevillingen til Krigsministeriet, har Udvalget kun fundet Anledning til at gøre opmærksom paa en Feil, der har ind- sneget sig i Beregningen af den fælles Hoved- sum. Jeg skal strax komme til at omtale den derved foranledigede Rettelset. Først maa jeg imidlertid tillade mig at gøre en almindelig Bemærkning ved denne Paragraph, ved den Bevilling, der deri indeholdes. Jeg antager nemlig, at det derved, at Regjeringen ved at fremlægge dette Budget, som det ogsaa af den forrige Krigsminister er blevet erkjendt, har taget Hensyn til Udgifterne for Armeen saavel for Slesvig som Danmark, og ved at Rigsdagen er kommen dette Duffe fra Regje- ringens Side imøde og har bevilget Ud- gifterne til den saaledes samlede Armee, maa ansees for afgjort og hævet over al Tvivl, at der heller ikke til dette Budget kan gøres noget Tilskud, naar uforudseelige Omstændig- heder maatte gøre dette fornødent, ved dertil at anvende Intraderne fra Slesvig, uden at Regjeringen enten fremlægger en Tillægsbevil- ling, eller ved Fremlæggelsen af Regnskaberne erhverver Decharge derfor. Dette fremgaaer, forekommer det mig, saa klart af den Frem- gangsmåde, som hidtil er brugt, og, hvad jeg allerede har tilladt mig at bemærke, deraf, at Budgettet fra Regjeringens Side er frem- kommet saaledes, at det indeholder Udgifterne til den samlede Armeestyrke. Det er en An- skuelse, som jeg troer, at jeg tør antage deles af det ærede Thing, en Anskuelse, som ogsaa andetsteds i disse Dage har vist sig at være bleven anerkjendt, idet der, hvad der vist ikke vil være undgaaet det ærede Things Opmærk- somhed, i Anhang B til Rigsdagstidenden Nr. 78 findes en Betænkning aftrykt, hvori det af et af det andet Thing nedsat Udvalg er ud- talt, at man maatte ansee det for ønskeligt, at der forholdes paa den Maade, som jeg her har tilladt mig at antyde. Hvad dernæst den Rettelset angaaer, som ved denne Paragraph vil komme under Forhandling, da vil det være i det ærede Things Grindring, at jeg allerede under Sagens 1ste Behandling gjorde

opmærksom paa, at der i Udvalget har været forskellige Meninger om, hvorvidt man skulde gjøre en Indstilling om at foretage denne Ret- telse, som da maatte bestaae deri, at det Be- løb, som bevilges til Krigsministeriet, nedsættes med 400 Rbd., da det vil findes, at der i det fra Folkethinget modtagne Lovforslag Pag. 41, ved at sammenlægge de ordinaire og extraor- dinaire Udgifter, er udkommet et Beløb, som er 400 Rbd. større, end det efter en rigtig Sammenlægning vil udgjøre. Det er deri Fei- len bestaaer, og det er denne Feil, som man har indstillet til at rettes; men, som sagt, der var forskellige Meninger i Udvalget om, hvor- vidt der for en saadan Rettelsets Skyld maatte være Anledning til at lade Loven gaae tilbage til det andet Thing. Naar Indstillingen imid- lertid er skeet, som den her foreligger, og som den blev vedtagen i Udvalget af en lille Plu- ralitet, da hidrører dette deraf, at man har troet, at det under Sagens Behandling kunde finde sin Afgjørelse, om og hvorvidt Thinget maatte finde det tilraadeligt, paa Grund af denne Rettelset, at lade Sagen gaae tilbage til det andet Thing. Det vil nu af det Æn- dringsforslag, som er stillet til denne Paragraph, sees, at 5 af Thingets ærede Medlemmer, som tillige ere Medlemmer af Udvalget, have ud- trykkeligt indstillet, at Loven ikke paa Grund af denne Rettelset maatte gaae tilbage til Fol- kethinget, og jeg skal slutte mig til denne Ind- stilling; thi det forekommer mig, at man ved at vedtage hiin Rettelset vil foraarsage et Op- hold, som maaskee under de nærværende Om- stændigheder, da det vist baade i og udenfor Rigsdagen er et almindeligt Duffe, at Rigs- dagen snart maatte slutte sine Forhandlin- ger, ikke vilde være meget hensigtsmæssigt.

Jeg skal fremdeles tillade mig at gøre op- mærksom paa, at det i en Finantslov, som indeholder en saa stor Mængde Tal, der for en stor Deel beroe paa Beregninger, dog maa- skee ikke kan antages for at være saa paatræn- gende nødvendigt, som ved en anden Lov, at en saadan Rettelset foretages ved Sagens Be- handling. Det er nemlig en Feiltagelse af den Beskaffenhed, at den vil rette sig selv; det vil, naar man skal til at gjøre Brug af Bevilling- gen, snart vise sig, at en saadan Feiltagelse er